

lydt over, at Finansudvalget med Undtagelse af dets socialdemokratiske Medlemmer ikke har kunnet følge den højtæredede Ministers Forslag om en tredje Bevilling paa 200 000 Kr. til Aarhus—Randers-Banen. Ved denne Nægtelse gør man Brud paa en Plan, som for saadanne Arbejder skulde synes naturlig. Det første Bidrag var paa 30 000 Kr., det andet Aars Bidrag paa 100 000 Kr., og nu har Ministeren for næste Aar foreslaaet 200 000 Kr., men dem vil man altsaa stryge. Det er en Fremgangsmaade, som ikke er betryggende, thi naar et saadant Arbejde paabegyndes, har man Grund til at vente, at Bevillingerne vil følge efter hinanden Aar efter Aar og, efter hvad der foreligger, med stigende Beløb. Til denne Bane er der, saa vidt jeg husker, stillet ca. 33 Mill. Kr. til Raadighed, og naar man bevilger smaa Beløb til at begynde med og saa helt hører op, kommer man til sidst ind paa en Forretningssgang, som bringer Forstyrrelse i mange Forhold. Det ender saa med, at naar Banen endelig en Gang skal gennemføres, og det skal den jo, kommer man til at se det Særsyn, at der skal trækkes Arbejdskraft til fra hele Landet, og det hele skal gøres færdigt i en frygtelig Fart. Dette vil kunne undgaaes, naar man tager Bevillingerne jævnt Aar efter Aar og gør et passende Stykke af Arbejdet færdigt hvert Aar.

Jeg maa i særlig Grad ogsaa som Aarhus-Repræsentant beklage, at denne Bevilling stryges. Jeg ved ganske vist ikke, hvorvidt man har tænkt sig Hovedparten af dette Beløb anvendt paa Aarhus-Siden eller paa Randers-Siden eller midt paa Linien, men det er for saa vidt ogsaa lige-gyldigt, som der nok vil blive noget til hver. Men det Kaos, man har i Aarhus paa Grund af Banegaardsforholdenes Omforandring, med de Jorddynger, der ligger der, vil blive forlænget og det Arbejde, der er der ved Havnen, blive forsinket og udskudt, i det hele vil Ubehagelighederne blive forlænget i samme Grad, som man indskrænker Bevillingen. Man maa imidlertid erindre endnu en Ting i denne Forbindelse, nemlig at Bevillingen til selve Personbanegaarden i Aarhus, som i Aar er paa 2 Mill. Kr., for næste Aar er foreslaaet nedsat til 1 Mill. Kr. Dette er en Omstændighed, som gør det yderligere beklageligt, at de 200 000 Kr., jeg her taler om, stryges. Jeg kunde tænke mig, at den højtæredede Minister, idet Beløbet for Aarhus Personbanegaard for næste Aar sættes til kun Halvdelen af Beløbet for indeværende Aar,

havde tænkt, at saa maa vi for at bøde lidt derpaa have de 200 000 Kr. med til Randers-Banen. Nu stryges de ogsaa, og saa bliver Forholdet endnu ugunstigere for Aarhus. Men altsaa, man vil efter at have anvendt 2 Mill. Kr. i Aar nu gaa ned til 1 Mill. Kr. Saa kan man befrygte, at det ogsaa her vil gaa saaledes: der kommer et Tidspunkt, da Forholdene skal ordnes og gøres færdige, og saa skal man til at trække Arbejdskraft sammen fra hele Landet for at faa Arbejdet gjort færdigt saa hurtigt som muligt. Den Fremgangsmaade, Finansudvalgets Flertal her er inde paa, fører ikke til en jævn Udførelse af Arbejdet; den medfører uheldige Forhold paa mange Omraader, og Aarhus har Grund til at føle sig forurettet ved den Stilling, som Finansudvalgets Flertal, Udvalget med Undtagelse af Socialdemokraterne, her har indtaget.

Desværre nærer jeg ikke Haab om, at Tinget vil tage en anden Stilling, skønt jeg synes, det var naturligt, om det gjorde det, men jeg vil i hvert Fald have Lov til at hævde, at det er en Fremgangsmaade, som kan føre til uheldige Forhold paa mange Omraader, og som er saa meget mere beklagelig og uheldig, som vi netop for Øjeblikket staar med den store Arbejdsløshed, som der burde gøres alt muligt for at mindske og afhjælpe.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Lundberg udtalte, at nu skulde det vise sig, om jeg havde reelle Hensigter, og at det ved Afstemningen skulde vise sig, hvilken Indflydelse jeg havde i Partiet, og endelig, om jeg kun havde faaet Tilladelse til at tage denne Stilling, eller det var en Stilling, der var saglig begrundet, og som jeg havde taget af egen fri Villie. Jeg skal hertil sige, at jeg selvfølgelig ikke er saa forfængelig at tro, at min Indflydelse indenfor mit Parti i nogen Maade kan sammenlignes med det ærede Medlems Indflydelse indenfor hans Parti. Men om jeg har reelle Hensigter eller ikke, bevises ikke ved, hvilken Stilling andre Medlemmer indtager, men kun ved den Stilling, jeg selv indtager. Og hvad angaar, at jeg skulde have faaet Tilladelse til at tage denne Stilling, vil jeg sige, at saadan gaar det ikke til indenfor vort Parti. Vi faar ikke Tilladelse til at tage en Stilling; vi tager den selv og tager vort Ansvar for den Stilling, vi indtager. Af det ærede Medlems Bemærkninger forstaar jeg, at det er anderledes indenfor hans Parti, men det maa de jo om.